

jeg naturligviis ogsaa er enig i at finde ønskeligt; men ved Siden deraf maa vi ikke tabe af Sigte, at Loven ogsaa søger at fremme Udstationeringen af Hingste. Jeg vil ingenlunde med Hensyn til den foreslaaede eller tidligere anvendte Capital sætte Udstationeringen af Hingste ved Siden af, hvad Landstutteriet tidligere har kostet, men jeg mener, at Nytten af det mindre Beløb, som nu vil medgaae til Hingstestuerne, vil fuldelig staae ved Siden af det Udbytte, Landstutteriet tidligere har givet. Men er det saa, at vi nu komme til at virke ved Landstutteriet, Stamstutteriet, Hingstestuer, Udstationering og Landbosforeninger til Dvægholdet og Hesteholdet i Særbeleshed, tror jeg, at man virker saa udstrakt og gavnlig med den mindre Capital, der er foreslaaet til Hingste og Heste i det Hele taget, at man paa ingen Maade bør unddrage Landbosforeningerne det Beløb, de tidligere have faaet. Der er ogsaa en anden Omstændighed, der her kommer i Betragtning, og det er den, at Fordelingen af de 7,600 Rb. eller Nytten af det hele Beløb, der anvendes til Stamstutteriet og ved Udstationeringen, bør, saavidt muligt, komme de forskjelligste Egne af Landet tilgode. I Vestjylland og de Blandede Districter, der strække sig ned til det Slesvigske, er Kreaturholdet det vigtigste. Nu indvømmer jeg fuldkommen, at naar nu de 3,600 Rb., som før have været anvendte alene til Kreaturer, anvendes ubeklædet til disse, saa kan der ikke siges Andet, end at det samme Beløb fremtidig vil kunne anvendes overeensstemmende hermed; men man bør ikke unddrage Landbosforeningerne den Udbytte til en fremadskridende Virksomhed, som de behøve; og allermindst kan der efter min Betragtning hvides dem mindre for at vedligeholde den end 7,600 Rb. Der har vel iblandt de 35 Landbosforeninger været adskillige, der have været i en Svingningstilstand, men de ere jo ogsaa i deres Begyndelse. Det er ikke let gennem Landbosforeningerne selv at tilvejebringe en Virksomhed, der kan blive saa almindelig og saa nyttig, som det var ønskeligt. Det er derfor min Mening, at man paa ingen Maade kan afdrage noget af det tidligere anvendte Beløb. Om nogle Aar, naar disse Foreninger udvikle sig, vil det rigtignok ved Siden

af de Kræfter, de faae — thi det er jo aabenbart, at Interessen bliver større for Samfundsvirksomheden — kun være et meget ubetydeligt Beløb, naar man kun regner 200 Rb. omtrent til hver Forening. Uanset, at det kun er til Hingste indtil 3 Aar og til Hopper, at Foreningerne herefter kunne give Hestepremier, mener jeg, at det hidtil anvendte Beløb ogsaa til de Districter, der have anvendt det Meste til Dvæghold, ingenlunde bør formindskes; de bør have Leilighed til at anvende det efter de forskjellige Forhold, som de ville, hvad enten det er til Dvæg eller Heste. Sluttelig skal jeg blot tillade mig at nævne, at der er ikke saa Landbosforeninger, der ere enige om, at naar det igjennem Præmieuddelingen lykkes at faae fortrinlige Stamkreaturer, vil man være istand til at faae den samme Pris for 3aarige Kreaturer, som man tidligere fik for 4aarige. Var det nu kun det Halve, der vandtes, vilde der vise sig en ingenlunde vigtig Fremgang. Jeg kan derfor kun anbefale Thinget at fastholde de 7,600 Rb., som hidtil have været anvendte.

Da ikke Flere begjærede Ordet, afsluttedes Forhandlingerne, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget til § 3:

Ordene i første Linie: „til Hesteavlens Forbedring“ forandres til: „for Hingste“. Vedtoges eenstemmigt med 30 Stemmer.

2) Forslag af Udvalgets Mindretal (V e f) til samme Paragraph: „14,000 Rb.“ i tredje Linie forandres „14,000 Rb.“ til: „10,000 Rb.“. Vedtoges med 24 Stemmer mod 4.

3) Forslag af Udvalgets Fleertal (C a r l s e n, Nørgaard, Poulsen, Tang, Thalhiser) til samme Paragraph:

I tredje Linie forandres „14,000 Rb.“ til: „11,000 Rb.“. Vedtoges med 29 Stemmer mod 1.

Forslag af Udvalget til samme Paragraph:

I fjerde Linie forandres „Hestestuer“ til: „Hingstestuer“.